

Jasper heeft kriebel

Lukas zwoegt op zijn sommen. Hij vindt ze maar moeilijk. Het puntje van zijn tong komt af en toe om een hoekje kijken, zo spant hij zich in. Lukas vindt rekenen het stomste vak van school. Hij heeft veel liever taal.

Aan het tafeltje naast hem zit Jasper. Hij vindt de sommen helemaal niet moeilijk, hij is al bijna klaar. Hij vindt rekenen juist het leukste vak. Veel leuker dan taal.

Hij krabbelt met het puntje van zijn potlood in zijn haar. Het jeukt. De hele morgen heeft hij al zo'n vervelend kriebelhoofd.

Opeens valt er iets op zijn sommen. Een heel klein donker dingetje. Jasper bestudeert het eens goed. Kriebelde dat dingetje soms zo? Voorzichtig duwt hij er met de punt van zijn potlood tegenaan. Hé, het lijkt wel of het bewoog. Heel eventjes maar, het was bijna niet te zien. Het is ook zo klein.

'Zeg Jasper, heb jij je sommen al klaar?' vraagt de juf.

Jasper schrikt op. 'Eh... bijna juf.'

'Waarom werk je dan niet door?' De juf loopt naar zijn tafeltje en kijkt in zijn schrift.

'O, je hoeft er nog maar twee. Kom, eventjes doorwerken nog.'

Dan ziet ze opeens het donkere dingetje.

'Hé, wat is dat?' zegt ze zachtjes.

Ze hurkt bij zijn tafeltje en bekijkt het eens goed.

'Ik weet het niet, juf. Het viel opeens op mijn schrift.'

'Hm, ik denk dat ik wel weet wat dat is,' fluistert ze zacht, zodat alleen Jasper het hoort. 'Ik denk dat het een hoofdluis is. Ik zal straks even een briefje schrijven, dan kun je dat straks na schooltijd aan je moeder geven, goed?'

Jasper knikt. Hij voelt zich opeens heel vies. Hij hoofdluis? Hoe kan dat nou. 'Ik heb vanmorgen nog gedoucht, fluistert hij terug.

'Hé Jasper, hoofdluis krijg je niet doordat je je niet goed wast hoor!'

Jasper maakt met tegenzin zijn sommen af. Hij gluurt naar Lukas. Zou hij ze ook hebben? En Trudie voor hem? En wat moet je er aan doen? Hoe kom je er af?

Hè, de jeuk wordt steeds erger. Hij wil niet krabbelen, dat valt zo op, maar hij kan niet anders. Overal op zijn hoofd voelt hij die nare beestjes lopen. Wat een snert-dag! Eindelijk gaat de bel. Bij het weggaan stopt de juf hem snel een briefje in zijn hand.

In het fietsenhok, als niemand het ziet, krabbelt hij nog even flink in zijn haar. Dan springt hij op het zadel. Lukas fietst met hem mee. Ze wonen vlak bij elkaar.

'Kom je zo nog spelen?' vraagt Lukas.

'Eh... dat weet ik nog niet. Ik moet eerst wat doen.'

'Wat dan?' wil Lukas weten.

'O, nou, gewoon, iets.' Als Lukas nou maar niet doorvraagt.

Maar Lukas vraagt wel door.

'Gewoon iets... hm. Hé, wat zat jij vanmiddag onder het rekenen met de juf te smoezen? Het leek wel of jullie een geheimpje hadden!'

Jasper voelt zich een beetje rood worden. Oeps, wat moet hij nu zeggen? Hij weet zo snel niets te bedenken. 'Ik heb hoofdluis,' zegt hij dan maar eerlijk. Lukas is tenslotte zijn beste vriend, hij mag het wel weten.

'Echt? Jij ook al?' roept Lukas uit.

Jasper kijkt hem verbaasd aan.

'Ook...? Bedoel je dat jij...'

'Ja man. Verleden week heeft mijn moeder het ontdekt.'

'En toen?' wil Jasper weten.

Lukas haalt zijn schouders op. 'Mijn moeder heeft een soort shampoo gekocht. Stinkt wel enorm hoor, maar 't helpt prima. Ik heb er boekje over luizen. Staat alles in over die snertbeestjes. Lenen?'

Die middag gaat moeder gelijk naar de apotheek.

Jasper leest het boekje van Lukas.

Hoofdluizen behoren tot de insecten. Ze voeden zich met bloed... bah! Ze houden juist van schone hoofden.. Hm, zie je wel, zo vaak haren wassen is nergens goed voor, dat heeft hij al zo vaak tegen moeder gezegd. Een volwassen luis is ongeveer zo groot als de kop van een lucifer. Hij heeft een spitse snuit, waarmee hij drie of vier keer per dag een gaatje in je hoofdhuid boort om te gaan eten. Zo'n luizenbeet voel je bijna niet, maar wat je wel voelt is de spuug van de luis. In die spuug zit een goedje dat er voor zorgt dat je bloed niet stolt. Het is dat goedje dat je jeuk op je hoofd veroorzaakt.

Als hij dat leest, krijgt hij gelijk weer heel erge jeuk. Hij krabbelt hard. De voordeur slaat dicht. Gelukkig, daar is moeder met de shampoo.

Jasper staat voor het aanrecht. Moeder sopt zijn haren goed in. Lukas had gelijk, denkt Jasper. Sjonge wat stinkt dat spul! Maar dat geeft niets, als het maar helpt. Want die jeuk, daar wordt hij niet goed van.